

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА

ПЕТТИ ОДДЕЛ

ОДЛУКА

Жалба бр. 25962/06

Кирил СТОЈАНОВСКИ

против

Република Македонија

Напомена: Македонскиот превод на текстот на одлуката на Европскиот суд за човекови права е исклучиво информативен и од него не произлегуваат никакви права и/или обврски. Единствено официјалниот текст на одлуката на Европскиот суд за човекови права на англиски и/или француски јазик, објавена од страна на Судот е автентичен и се смета за оригинал. Не е дозволено објавување на овој превод на било каков начин без претходна дозвола од страна на Министерството за правда на Република Македонија, освен во случај доколку се користи за информирање.

Европскиот Суд за човекови права (Петти оддел) заседавајќи на 17 март 2009 година во Совет составен од:

Rait Maruste, *Претседател*,
Karel Jungwiert,
Renate Jaeger,
Mark Villiger,
Isabelle Berro-Lefèvre,
Zdravka Kalaydjieva,
Мирјана Лазарова Трајковска, судии и
Claudia Westerdiek, *секретар на советот*

Имајќи ја предвид жалбата, поднесена на 20 март 2006 година,
Имајќи ја предвид одлуката да и се даде приоритет на споменатата жалба,
согласно член 41 од Деловникот на Судот.

Имајќи ја во предвид декларацијата поднесена од страна на Владата на 15 септември 2008 година, со барање до Судот да ја тргне жалбата од листата на нерешени предмети,

Расправајќи, одлучи како подолу:

ФАКТИ

Жалителот, г-дин Кирил Стојановски, е македонец кој е роден во 1938 година и живее во Битола. Пред Судот беше застапуван од г-дин В. Петличковски, адвокат од Битола. Македонската Влада ("Владата") беше застапувана од нејзиниот Агент, г-ѓа Радица Лазареска Геровска.

Предметот воглавно се однесува на должината на граѓанската постапка во која Жалителот барал, поништување на приватизацијата и решенијата за регистрација на трговско друштво. Постапката започнала на 15 ноември 1999 година и завршила, на 5 декември 2005 година кога одлуката на Апелациониот суд од 28 октомври 2005 година, била доставена до Жалителот.

Понатаму, на 19 јули 2006 година, Јавниот обвинител ја отфрлил кривичната пријава на Жалителот против менаџерите во компанијата за неизвршување на судска одлука. Тој не побара отштета.

ЖАЛБЕНИ НАВОДИ

1. Жалителот се жалел врз основа на членот 6 од Конвенцијата дека, неговиот случај не завршил во разумно време. Повикувајќи се на членот 1 од Протоколот 1, тој наведуваше дека неговите акции, без негова согласност, биле искористени како депозит во банка, преку кој менаџерите на компанијата си обезбедиле пари за нив. Конечно, со допис примен од Судот на 13 март 2008 година, Жалителот се жалел дека, не бил повикан на рочиштето одржано на 21 март 2005 година.

2. Жалителот се жалел согласно членот 6 од Конвенцијата дека не му била дадена можност да биде лично присутен кога јавниот обвинител ја донел одлуката од 19 јули 2006 година.

ПРАВО

1. Жалителот се жалеше во врска со должината на постапката, согласно членот 6 став 1 од Конвенцијата. Овие одредби предвидуваат дека:

“Во определувањето на неговите граѓански права и обврски....., секој има право на ..... судење во разумен рок од страна на .....трибунал“

Со писмо од 15 септември 2008 година Владата го информираше Судот дека предлагаат еднострана декларација со цел, разрешување на прашањето покренато на дел од жалбата. Тие понатаму побараа од Судот да ја одбие жалбата во согласност со член 37 од Конвенцијата.

Декларацијата *inter alia* предвидува како што следи, и тоа:

“ ...Владата оттука би сакала да изрази – по пат на еднострана декларација - признание дека во посебните околности на конкретниот предмет, должината на домашната постапка не ги исполнува барањата за “разумен рок“, пропишани со членот 6 став 1 од Конвенцијата. Согласно тоа, Владата изразува подготвеност да му плати на жалителот сума од 1.610 евра (илјада шестотини и десет). Според нејзино мислење, оваа сума претставува соодветен надомест и доволна компензација за обжалената должина на конкретната постапка, како и разумна сума во конкретниот предмет во светло на праксата на судот. Оваа сума служи да ја покрие секоја материјална и нематеријална штета како и трошоците и ќе биде ослободена од било кои такси кои можат да се наплатат. Оваа сума ќе биде уплатена на сметка на жалителот во рок од три месеци од датумот на известување за одлуката согласно членот 37 став 1 точка в од Конвенцијата ... Во светло на погоре наведеното и во согласност со членот 37 став 1 точка (в) од Конвенцијата, Владата би сакала да предочи дека околностите на конкретниот случај му дозволуваат на Судот да донесе заклучок дека “од било која друга причина“ повеќе не е оправдано да се продолжи со испитување на жалбата. Дополнително не постојат причини од генерален карактер, така како што е дефинирано во членот 37 став 1 in fine, кој би барал понатамошно испитување на случајот по сила на таа одредба. Оттука, Владата го поканува Судот да ја тргне жалбата од својата листа на нерешени предмети.“

Жалителот не достави коментар согласно рокот определен од Регистарот.

Имајќи ја предвид Судската пракса на ова поле (види Петковски против Република Македонија, бр.27314/04, 13 ноември 2008 година и Ајвази против Република Македонија, бр. 30956/05, 13 ноември 2008 година) и природата на признанието содржано во Владината декларација, како и износот кој е предложен за надомест, кој е соодветен со износите доделени во слични случаи, Судот смета дека, повеќе не е оправдано да се продолжи со испитување на жалбата (член 37 став 1 точка (в)).

Дотолку повеќе, во светло на горните ставови, особено имајќи ја во вид јасната и обемна судска пракса на оваа тема, Судот е задоволен дека почитувањето на човековите права, така како што е дефинирано во Конвенцијата и нејзините протоколи, не бара продолжување на испитување на жалбата во овој дел (член 37 став 1 *in fine*). Следствено, е потребно да биде тргната од листата на нерешени предмети.

2. Жалителот дополнително се жалеше согласно членот 6 од Конвенцијата заради наводна неправичност на кривичната постапка. Повикувајќи се на членот 1 од Протоколот 1, Жалителот се жалел дека, неговите имотни права врз неговите акции биле повредени.

Судот ги испита и останатите жалбени наводи доставени од жалителот. Сепак имајќи ги предвид сите докази доставени до Судот, исто така и жалбените наводи кои се во негова надлежност, Судот најде дека, жалителот пропуштил да ги потврди своите жалбени наводи. Според тоа, овој дел од жалбата мора да биде отфрлен согласно членот 35 ставовите 3 и 4 од Конвенцијата.

Од овие прчини, Судот едногласно

Ги зема во предвид, условите во декларацијата на тужената Влада во врска со должината на постапката обжалена согласно членот 6 став 1 од Конвенцијата;

Одлучи да ја тргне жалбата од својата листа на нерешени предмети во делот кој се однесува на горните жалбени наводи, а согласно членот 37 став 1 точка (в) од Конвенцијата;

Го прогласува остатокот од жалбата за недопуштена.

Claudia Westerdiek
Секретар

Rait Maruste
Претседател